

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MÅGASIN

N:o 24

SOLLIDEN, DROTTNINGENS SOMMARRESIDENS PÅ ÖLAND. — FOTO. M. HAMMARBÄCK, BORGHOLM.

16:DE ÅRG.

DEN 14 MARS 1915.

N:o 24.

Foto Hertzberg, Stockholm.

Klitch: Bengt Sjöforsparre

Handwritten signature

GUNNAR DILLNER.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

När man erinrar sig den skräckslagenhet med afseende på de förväntade verkningarna å vårt näringslif af världskriget, som vid dettas utbrott till en början bemäktigade sig allas sinnen, och därmed jämför det nuvarande tillståndet, konstaterar man med tillfredsställelse, att allt dock gått bra mycket bättre än man vågat tänka sig. Visst råder det här och hvar arbetslöshet, men i allmänhet har dock det industriella arbetet kunnat hållas i gång. Trots svårigheterna för sjöarten har tillförsel af råmaterial och stenkol dock kunnat äga rum i sådan omfattning, att några större afbrott i driften icke på grund af brist därpå behöft förekomma, och tack vare en i det stora hela lyckligt ledd exportförbudspolitik har t. o. m. vår afsättning af industriprodukter på utlandet kunnat icke ringa mån upprätthållas. Den hufvudsakliga förtjänsten häraf tillkommer helt säkert statens industrikommission och naturligtvis i främsta rummet dess arbetsutskott, som med aldrig svikande nit följt utvecklingen och utan buller, men med säker hand också förstått leda det. Att man härför icke minst har att tacka arbetsutskottets ordförande, byråchefen Gunnar Dillner, är i industriella kretsar icke föremål för meningskiljaktighet.

Gunnar Dillner är född i Säter den 10 maj 1875 och son till fördelningsläkaren därstädes Abel Dillner och dennes maka Louise Nordblad. Efter att 1894 ha aflagt mogenhetsexamen beslöt han ägna sig åt den tekniska banan, genomgick Tekniska högskolan och aflade 1898 afgångsexamen därifrån såsom bäringsingeniör. Under de närmast följande åren bedref han ytterligare kompletterande studier hufvudsakligen i kemi och metallurgi vid det högt ansedda Eidgenössisches Polytechnicum i Zürich samt vid Bergakademie i Freiberg, liksom han sedermera företagit ett flertal studieresor till industriella verk i Tyskland, Schweiz, Frankrike och England.

Omedelbart efter att ha afslutat sina grundläggande studier vann Dillner 1898 anställning som assistent vid Tekniska högskolans materialprofningsanstalt och befordrades två år senare till anstaltsingeniör och chefens ställföreträdare vid densamma. Redan på denna post lade han i dagen sin ovanliga duglighet och blef också 1903 materialprofningsanstaltens föreståndare och chef. Samma år började han tjänstgöra vid Tekniska högskolan som lärare i ämnet "Metallernas egenskaper". I anslutning till sin verksamhet på dessa båda poster utförde Dillner ett stort antal tekniska undersökningsserier vid materialprofningsanstalten och publicerade en mångfald delvis mycket betydande tekniska och vetenskapliga uppsatser i Järnkongressens Annaler, Teknisk Tidskrift, Journal of Iron and Steel Institute, "Stahl und Eisen" m. fl. tidskrifter. Bland andra erkännanden, som kommit Dillner till del för hans vetenskapliga verksamhet, må särskildt nämnas, att Iron and Steel Institutes Carnegiemedalj tilldelades honom för en af honom tillsammans med ingenjören A. Enström författad täfningsskrift.

Ända från år 1898 tog Dillner en intresserad del i Svenska teknologföreningens verksamhet dels inom dess afdelning för kemi och bergsvetenskap, dels och under flera år som ledamot af föreningens styrelse. År 1908 beklädde han ordförandeskapet inom föreningen och dess styrelse. Dessförinnan hade han tagit en ledande verksam del i den organisation af Teknisk Tidskrift till ett verkligt stort och modernt tekniskt organ, som genomför-

des 1905, och innehade åren 1906—07 ställningen som hufvudredaktör för densamma.

Äfven i ett flertal utländska ingenjörssammanslutningar har Dillner varit en högt skattad ledamot. Under åren 1903—07 fungerade han som styrelseledamot i Internationella materialprofningsföreningen och anlätades såväl inom denna som inom Iron and Steel Institute för flera viktiga kommittéarbeten.

År 1907 rycktes Dillner emellertid från sin direkt vetenskapliga verksamhet, i det den stora firman A. Johnson & Co. i Stockholm lyckades förmå honom att öfvertaga befattningen som teknisk chef för de industriella verk, som befunno sig i dess ägo. I denna egenskap erhöll Dillner efter hvarannat ledningen af Avesta järnverk, hyttverken vid Axmar, Galtström och Flatenberg samt Nybergs gruffält.

Försedd med denna grundliga teoretiska utbildning och omfattande praktiska erfarenhet var det som Dillner år 1912 trädde i statens och det allmännas tjänst som t. f. chef för industribyrån inom kommerskollegium. Det var rätte mannen på rätta platsen, det visade sig snart. Och icke nog härmed. I honom hade man vunnit en kraft, som kunde anlitas äfven för utanför industribyråns normala verksamhet liggande praktiska värf och utredningsarbeten. Sålunda insattes han år 1913 i den viktiga kommitté, som är sysselsatt med undersökning af möjligheterna för åstadkommande af en inhemsk svensk skifferoljeindustri i Västergötland och fungerar som ordförande i den kommission, som för närvarande är sysselsatt med utredande af bästa sättet för nyttiggörande af de staten tillhöriga väldiga malmfyndigheterna i Norrland. Dessa arbeten ha emellertid sedan krigsutbrottet fått träda i bakgrunden för hans öfvannämnda krävande ställning som ledamot i statens industrikommission och ordförande i dess arbetsutskott.

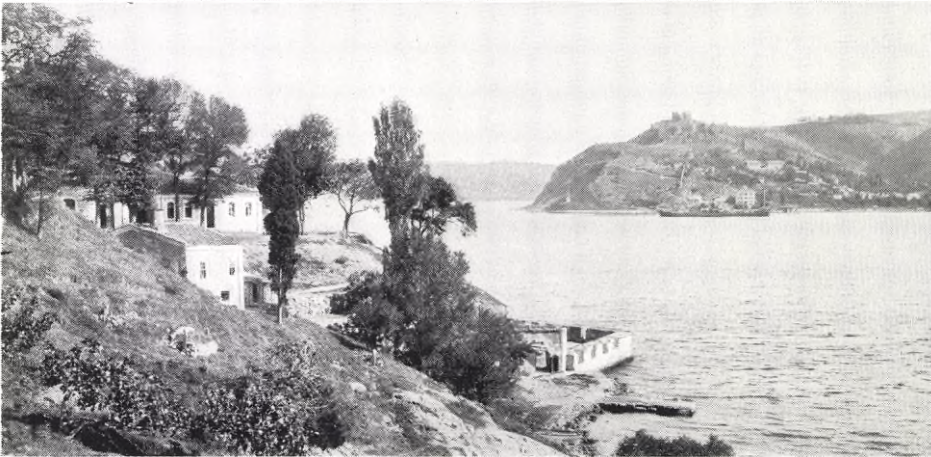
Hvad han och industrikommissionen under de senaste sju månaderna uträttat, kan här endast i allmänna drag antydvas. Det har gällt att ordna de för industriens förseende med råvaror och afsättning grundväsentliga transportförhållandena. Krigsrisikförsäkringen inrättades — i den kommission, som har denna om hand, har Dillner äfven sätet. Fraktnedsättningar ha utverkats å statens och enskilda järnvägar. Då transportererna i Östersjön försvårades af kaperier och isförhållanden, har godset måst dirigeras öfver västkusthamnar. Schlesiska kol och koks ha anskaffats, då svårighet mötte att erhålla tillförsel på vanliga vägar. Undantag från mobiliseringen ha utverkats för sådana inom industrien anställda personer, hvilka varit oundgängligen erforderliga för uppehållandet af vederbörande företags drift. Beställningar från ämbetsverk och kommunala myndigheter ha utverkats af de industrier, som af sådana varit i behof. Och slutligen har det varit en industrikommissionens uppgift att ordna med exportförbud, med hemförskaftande af i utländska hamnar på grund af exportförbud kvarhållna varupartier, med avägbringande af möjligheter för verkställande af utländska likvider, med dispenser från utländska exportförbud o. s. v. Och i allmänhet har kommissionen i samtliga dessa hänseenden varit framgångsrik. Icke minst glädjande är, att man lyckats så starka industriens vid krigsutbrottet synnerligen svaga stenkolsreserver, att någon fara för brist åtminstone under de närmaste tre månaderna icke föreligger.

Till sist må nämnas, att Dillner äfven är ledamot i kommittén för Sveriges deltagande i den nys öppnade världsutställningen i San Fransisco.

STRIDEN OM DARDANELLERNA.

KUM KALE, den starkt beväpnade yttersta ud-den vid Dardanellernas asiatiska kust.

Kiloh: Bengt Sjöström

Efter fotografier. ANATOLI HISSAR, vid Bosporen; på andra sidan den smala rännan synas ruinerna af Ruimeli gamla fästning, hvarjoran turkarne en gång ledde Konstantinopels belägring. — I förvarande stund oro tvifvels- utan denna för en flende ytterst farliga passage starkt bekräftad

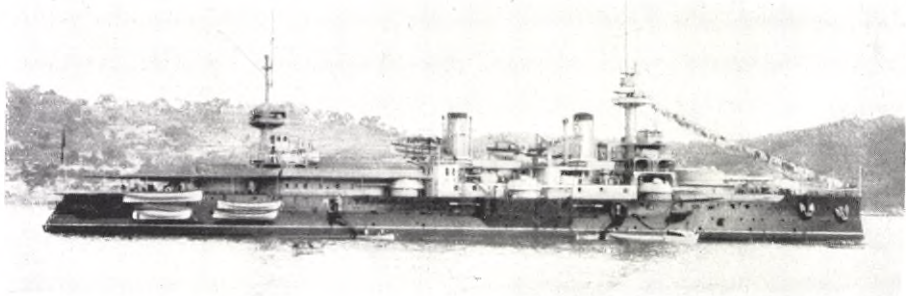
VÄRLDSKRIGET.

Världskrigets *trettiondeförsta* vecka har utmärkts såväl af betydande, om än icke afgörande krigsföretag som af den fortsatta spänningen i fråga om, huru förhållandena skola utveckla sig för handels-sjöfarten.

Af krigsföretagen är det framförallt aktionen vid *Dardanellerna*, som tilldragit sig uppmärksamheten. Den 28 februari brakte det betydelsefulla meddelandet att samtliga de fyra forten vid inloppet till sundet fullständigt demolerats af landsatta trupper och att sundet själf rensats från minor på en sträcka af fyra engelska mil. I bombardemanget hade deltagit 22 stora pansarfartyg och 20 jagare; 150 kanoner hade varit i verksamhet och 2,000 skott aflossats mot forten. Nu kom också den första underrättelsen om, att de allierade hade verkställt betydande trupptransporter till Dardanellerna, så att verkliga landstigningstrupper salunda funnos i beredskap. Emellertid måste operationerna på grund af ogynnsam väderlek afbrytas, men åter-

upptogs den 1 mars. Tre engelska fartyg, Triumph, Ocean och Amphion ångade då in i sundet och angreppofort n:o 8 och batterierna på Hvita klippan. Den följande natten användes till minfiske på sträckan intill 1½ sjömil från Kap Kephez.

Fyra franska slagskepp besköt batterierna utanför Bulair, den enda landstigningsplatsen på Gallipoli-halvön västsida, och dessas förbindelseväg. Den 2 mars angrepp Canopus, Cornwallis och Swiftsure ånyo forten n:o 8. En våldsamt eld öppnades mot dem från forten n:o 9 i förbindelse med fältbatterier och haubitzer. Nämnda fort blef emellertid åtskilligt skadadt och brötes till tystnad kl. 4.30 e. m. Äfven den 3 fortsattes bombardemanget, utan att resultatet, då detta skrives, ännu blivit känt. Observationsstationen på halvön Gallipoli har förstörts och olika punkter vid Adramitibukten bombarderats. Underrättelsernas knapphet beror väl delvis på den i sundet rådande dimman. Enligt

Efter fotografier

DET FRANSKA SLAGSKEPPET "SUFFREN", som deltagit i bombardemanget vid Dardanellerna och som af turkarne uppgifves vara svårt skadadt genom beskjutning från en af de turkiska fästningarna.

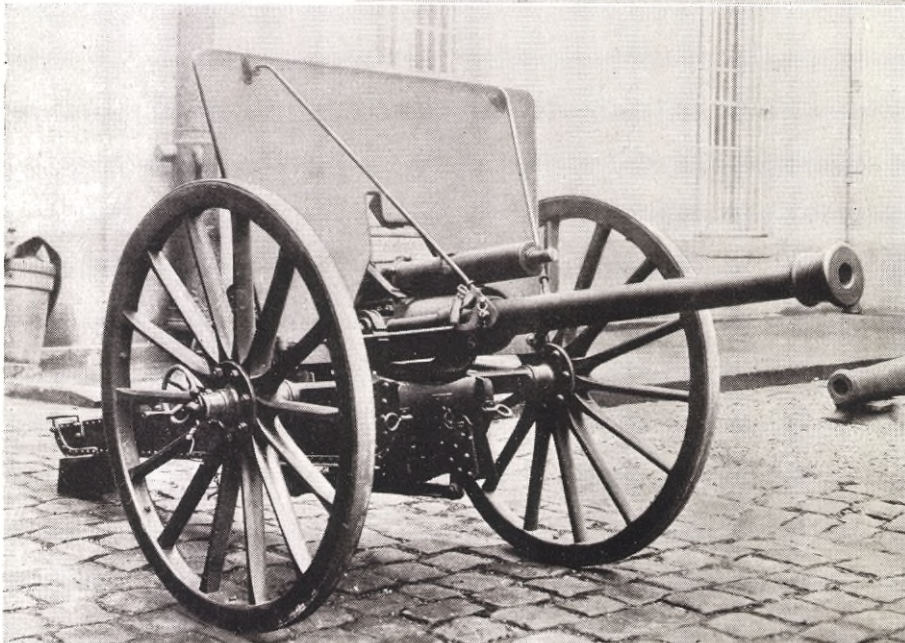

GENERAL JOFFRE. Ett senaste porträtt från fronten.

turkiska uppgifter — det bör erinras, att dessa i allmänhet äro föga trovärdiga — skall ett landstigningsförsök af de allierade den 4 mars ha fullständigt misslyckats. Af de på grund af de otillräckligt bekanta topografiska förhållandena svårtydbara meddelandena framgår för öfrigt, att bombardemanget äger rum under samverkan mellan flygmaskiner och flotta. Alla underrättelser samstämma i, att den största upphetsning är rådande i Konstantinopel.

Aktionen vid Dardanellerna har gifvetvis drivit spänningen hos Balkanstaterna till kokpunkten. De allierade hysa uppenbarligen stora förhoppningar om ett aktivt ingripande från Greklands sida. I

FRANKRIKES STOLTHET, DEN NYA 75 MM. KANONEN, hvars uppt ädande i detta krig i stort sett inneburit en öfverraskning, liksom Tysklands 42 cm mörsare "75" (dess populära namn) lär aflossa 25 skott i minuten och utan att därunder rubbas ur sin ställning.

FRANSKE UNDERVISNINGSMINISTERN Mr SARRAUT inspekterar årsklasserna 1916—17, utgörande en del af föreläsningarna för förbered millitärutbildning.

Snart sagt hvarje fransk rapport talar om det öfverlägsna franska artilleriet och ofta nämnes särskildt den nya 75 mm. kanonen. — Visserligen lär den ha förekommit redan under senaste Balkankrig, men på det hela är den en nyhet för det nu pågående världskriget. För fransmännen är det vapnet "par préférence", och utan tvifvel har det spelat en betydande roll i det franska försvaret.

Efter fotografier.

EN TYSK LUFTBOMB I COLCHESTER:

Ktsche: Bengt Sjöbergsparr.

Bilden t. v. visar en sergeant-familj som fick sitt hem fullständigt ödelagdt — Baby'n sof vid tillfället, men lyckligtvis ej i sin vagn, som krossades. Då hon senare fick vetskap om oluckan och färan för henne, upptändes hennes vrede mot "the bad Germans" som kunde ha förstört hennes dockor. Den vreden lagd i större händer är nog inte att leka med.

Bulgarien begär krigsministerns bemyndigande att förstärka krigsberedskapen. Hvad Rumänien till slut tänker göra, vet fortfarande ingen.

På den östra krigsskådeplatsen kan den skarpa tyska framstöten in i Ryssland för denna gång anses vara avslutad. Vid veckans början kom en icke alldeles oväntad rapport, att ryssarna nu åter samlat sig efter sitt svåra nederlag och att de haft styrka nog att företaga en framgångsrik offensiv längs Narev-Bohr-linjen, hvarvid staden Prasnysj åter fallit i deras händer. Äfven från Bzura-Rawka kom meddelande om en segrande rysk framryckning. Under hela veckans lopp ha rapporterna från Petrograd, hvilka dock som bekant ofta äro i betydande mån färglagda, haft att förtälja än om den ena, än om den andra ryska framgången. Emellertid är det icke osannolikt, att tyskarne hålla sig på defensiven å Weichsel-Narev-Bohr-Njemen-linjen icke så mycket därför att de därtill äro nödda och tvungna, som därför att de äro i färd med att öfverföra allt större styrkor till Karpaterna och möjligen äfven till Bukovina. Österrikiska nederlag här kunna betaras göra vissa Balkanstaters stridslust obändig.

Hvad annars på denna kant tilldragit sig, är icke lätt att med säkerhet angifva. Att ett stort slag är i gång i Karpaterna, kan emellertid betraktas som otvifvelaktigt. Österrikarnes icke alltid med sanningen så nogräknade rapporter visa genom hela sin ton, att striden här står skarpare än någonsin och att österrikarna ha svårt att häfda sina positioner. Särskildt synas ryssarne ha haft framgångar i östra Galizien, där de den 4 intagit Stanislaw och lyckligen öfvergått Lukwailoden. Uppenbarligen är det här fråga om operationer af samma öfvervektor sig sträckande slag, som man erinrar sig från denna krigsskådeplats vid krigets början.

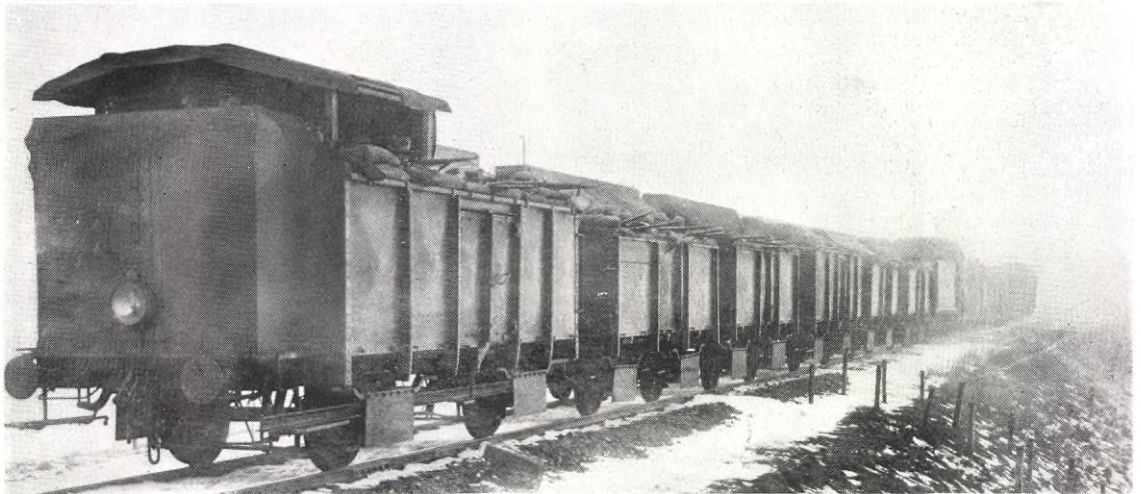
På västra krigsskådeplatsen ha som vanligt de franska och tyska rapporterna ömsevis haft att måla om framsteg. I Champagne, där Rheims nu åter

varit utsatt för tyskt bombardemang, synes lyckan ha varit fransmännen huld, medan tyskarne haft turen med sig norr om Arras, där de satt sig i besittning af fiendtliga ställningar till en bredd af 1600 meter och tagit halfannat tusental fångar. Det är emellertid tydligt, att det allmänna läget i intet afseende rönt inverkan häraf. Man kan säga, att den genom månader sig sträckande belägringen af "fästningen Frankrike" alltjämt fortsättes utan resultat.

Från kaperiområdet i de brittiska farvattnen har man denna vecka hört ovanligt litet. Möjligen kan detta bero på, att Tyskland ansett det lämpligt att hvilat på årorna medan notväxlingen med Förenta Staterna pågå. Men det är ej heller osannolikt, att den från västmakternas sida afsevärdt skärpta uppsikten med undervattensbåtarna haft effekt. Så vidt man kan lita på uppgifterna från London och Paris, skola icke mindre än fyra undervattensbåtar under veckan ha fått sin bane. Beträffande två får väl detta anses som säkert: "U 8" och den, som den 28 febr. sänktes af ångaren "Thordis". Ofta är det af lätt insedda skäl svårt att afgöra, hvilken verkan en träff har på en undervattensbåt: den kan försvinna i djupet därför att den är dödligt sårad; men den kan också göra det, därför att den helt enkelt finner det lämpligt att dyka.

I afseende på handelskriget är i öfrigt största viken att tillägga notväxlingen mellan amerikanska, tyska och brittiska regeringarne.

Den amerikanska not, som öfverlämnades i Berlin och London, den 22 febr., gick bl. a. ut på att stoppa trafiken med flytminor och undervattensbåtskaperier, göra slut på systemet med falsk neutral flaggs förande samt utverkandet af en förklaring från Storbritanniens sida, att lifsmedel icke skulle sättas på listan öfver absoluta kontributionsartiklar och att de brittiska myndigheterna icke skulle störa eller stoppa fartygslaster af sådant slag, då de voro adresserade till agenturer i Tyskland, som

HUR DE TYSKA SOLDATERNA KRYPA FRAM MED SPADE TILL TILLFÄLLIGT SKYDD. — STRÅLKASTARE VID FÖRSVARET AF MEMEL. — TYSKT PANSARTÅG VID OSTFRONTEN. — *Efter fotografier.*

1. TYSKA OFFICERARE INTAGA SITT KL. 5-TE (i öfrut "5 o'clock tea") VID EN RYSK SAMOVAR.

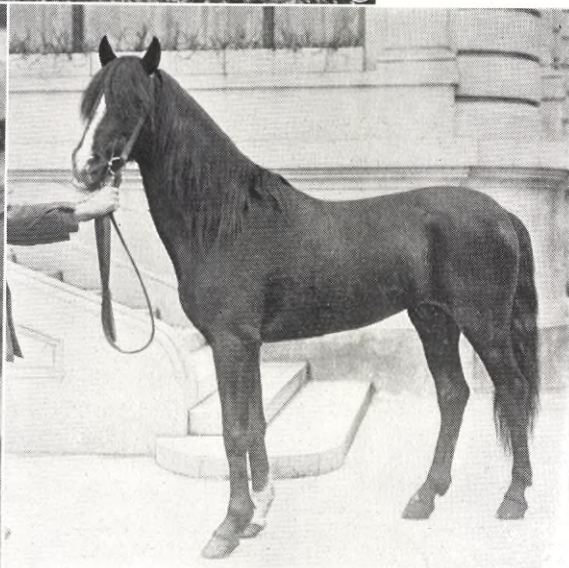

2. TYSK LÄKARE PÅ VÄNSKAPLIGASTE FOT MED FRANSKA BARN I EN OCKUPERAD LANDSDEL. Den utomordentligt välorganiserade tyska sjukvården kommer icke endast militära behövande till del, utan den största välvilja ägnas därjämte i mesta mån åt den civila befolkningen som också till fullo uppskattar förmånen af en sådan fiendebehandling

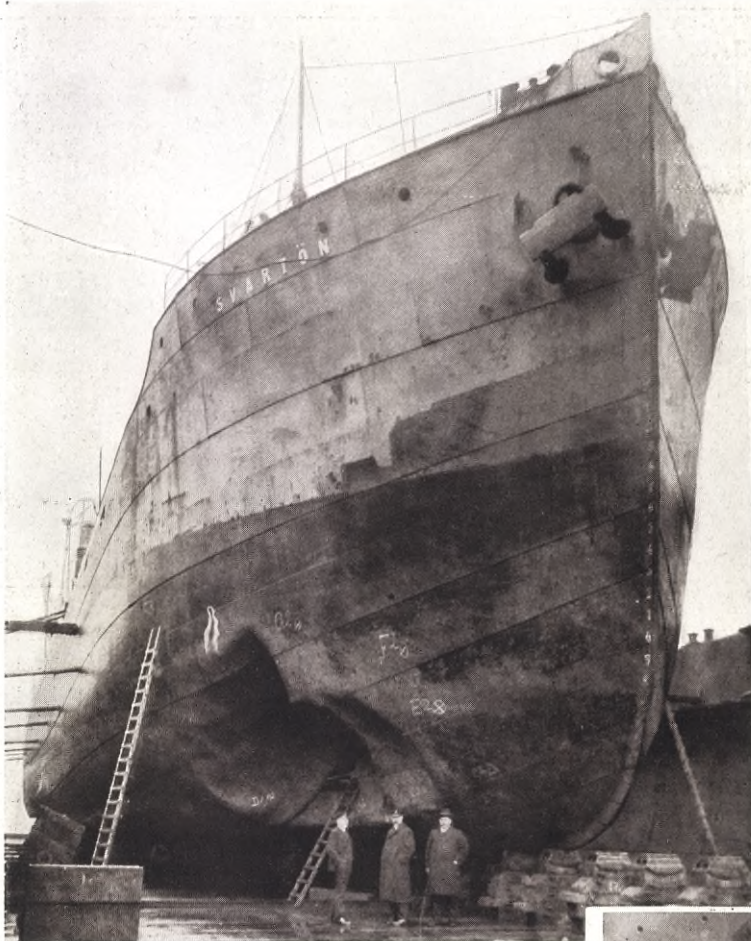
3. EN I EN RYSK BONDBY KVARLÄMNAD HUNDVALP GERMANISERAS.

4. TIOÅRIG KASTANJEBRUN HINGST, SOM KRIGSBYTE FRÅN ETT AFRIKANSKT SPAHIREGEMENTE Tillhör nu kronprinsen af Bayern.

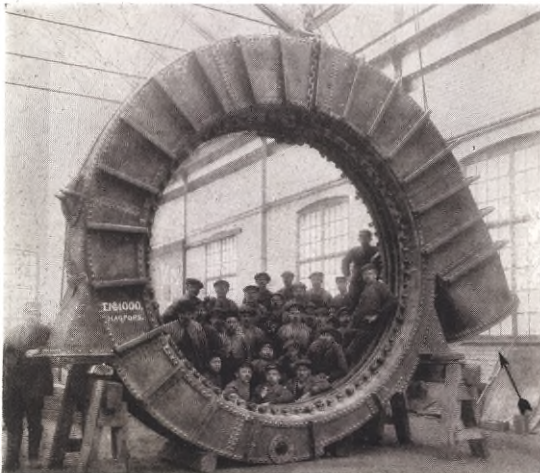
Efter fotografier.

Kilohä: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparro, Sthlm.-Gö.

REDERIAKTIEBOLAGET LULEÅ—OFOTENS ÅNGARE "SVARTÖN" SOM I SLUTET AF FEBRUARI STÖTTE PÅ EN MINA PÅ UTGÅENDE FRÅN ROTTERDAM TILL OXELÖ-SUND. Den öfversta bilden visar den skadade ångaren intagen i docka i Amsterdam. Den nedre bilden visar det fraktarsvärda hål minan sprängde.

Nederst t. v.: DEN 1000:DE TURBINEN FRÅN A.-B. KARLSTADS MEK. VERKSTAD.

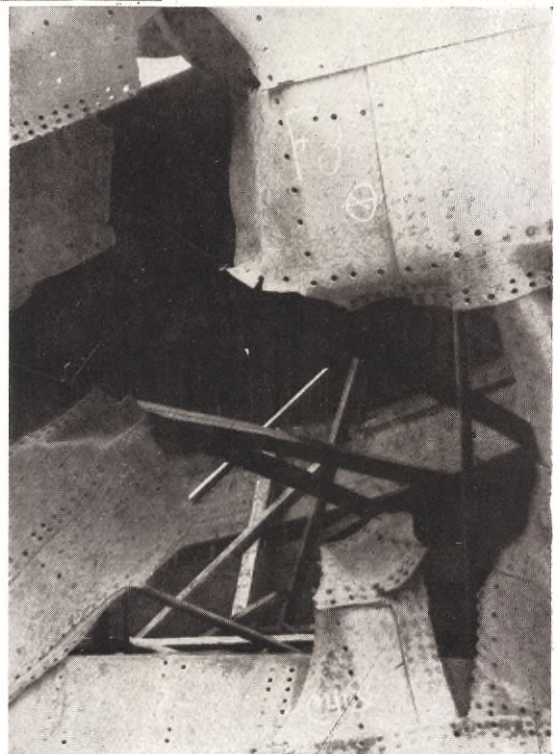
Efter fotograf.

Ångaren "Svartön", tillhörig rederiaktiebolaget Luleå—Ofoten, Stockholm, har den 25 febr. på barlastresa från Rotterdam till Oxelösund stött på en mina på 54 gr. 3 min. nordlig latitud och 5 gr. 4 min. ostlig longitud. Vid minans explosion trängde metalldelar därifrån igenom järnplåtarna på skeppssidan och vidare upp genom cäcket där en stor järnplåt slets bort. Ingen människa skadades vid explosionen. Genom den svåra läcka, som uppstått i skeppssidan strömmade vattnet in och fyllde förummet. Besättningen, som lämnat ångaren i räddningsbåtarne och sökt sin tillflykt till en i närheten varande trawlare återvände efter en stund till "Svartön", då denna förblef flytande, och lyckades föra ångaren in till Amsterdam, där den intagits i docka för reparation.

"Svartön" som föres af kapten J. T. Lindqvist, mäter 2414 brutto register-ton och är byggd år 1906 i Sunderland.

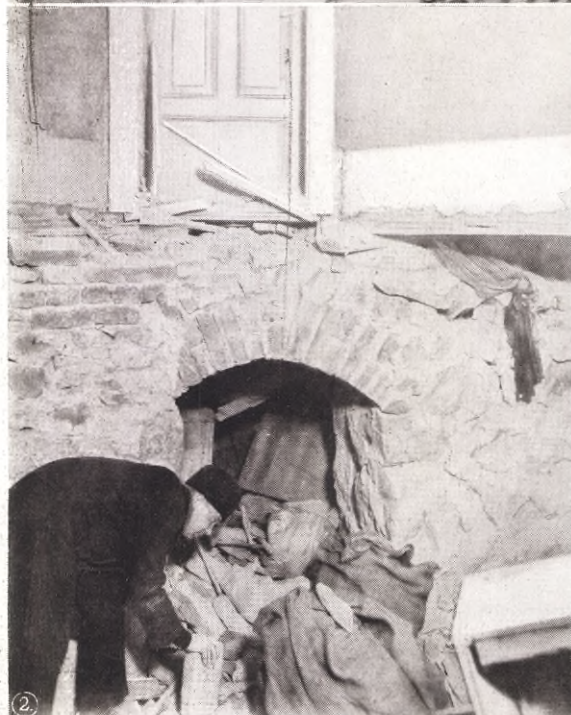
Bilden nedan t. v. visar ett spiralförmigt turbinskåp af ovanligt stora dimensioner, tillhörande den 1000:de turbinen som utgått från Karlstads mek. verkstäder och som i dagarne levererats till Uddeholms A. B:s nya götvalsverk vid Hagfors.

Turbinen är afsedd att utveckla 850 hkr. vid 20,0 m. eff. fallhöjd och 75 hkr. pr. minut. Pilen angifver vattnets riktning till turbinen. Turbinskåpet, hvarstörsta bredd är 5,0 m, utgör ett ståtligt bevis på hvad vårt land kan åstadkomma i fråga om vattenturbiner.

Efter fotografier.

Kliche: Bengt SU/teorjarr.

1. DE GENOM GASEXPLOSION I KÄLLAREN TILL Huset N:R 11 SCHEELEGATAN NATTEN TILL DEN 3:DE MARS FULLSTÄNDIGT RASERADE LÄGENHETERNA. — KATASTROFEN KRÄFDE FYRA DÖDA OCH ELFVA SÅRADE. — (1) Familjen Törnbloms lägenhet belägen rakt öfver explosionens plats. 2. SKOMAKARE FORSBERG, som hade sin verkstad i bottenvåningen, letande efter sina tillhörigheter nere i källaren. 3. FÖRSTUGAN. Fotos 1 och 3 H 8 D s Sthlmsfot 2 foto Moatin, Sthlm.

Åter har en förödande explosionsolycka inträffat i huvudstaden, som kräfft ett flertal offer. Natten till onsdagen den 3 mars klockan 2.15 skakades huset Scheelegatan 11 af en fruktansvärd explosion, som medförde våldsamma verk-

ningar. Katastrofen ägde rum i husets källare och var så kraftig, att den däröfver belägna bottenvåningen så godt som fullständigt rasade och det stora huset i öfrigt blef svårt ramponerat. Fyra af de i bottenvåningen boende, som alla

skan Greta Holm. De hade oeslutat att dö tillsam mans och till den ändan begivit sig ned i källaren, där mannen skruvat af en muttr på ett gasrör. Orsaken till deras förtviflade handling hade de siältva i bref, adresserade till deras närmaste uppgifvit vara sinlighet. I stället för att kväiva det leinadströtta paret, strömmade gasen upp genom trossbotten till bottenvåningen och våningen en trappa upp, där en arbetare, som kommit sent hem på natten känt gasluk och tändt på en nattlampa samt låtit den förbli brinnande. Och antagligen är det denna som antändt den utströmmande gasen.

OLYCKSPLATSEN,
SCHEÉLEGATAN 11
*De stora butiksrutorna i
grannhuset äro krossade.*

kastades ned i källaren dödades äiven rustun Lovisa Törnblom, hennes lilla halfärgamla dotter Ingrid, arbetaren Erik Persson, och fröken Ruth Lundberg. Dessutom blefvo nio personer mer eller mindre allvarigt skadade. Brandkåren hade ett utomordentligt arbete natten igenom att gräiva fram ofören ur ruinhögarne och samtliga dess ambulanser voro i rörelse. Anledningen till olyckan var högst märklig, och blef så godt som omedelbart uppdagad. Sittande halft täckta af grus och spillror i källaren fann man nämligen arbetaren Hjalmar Pettersson samt dennes fästmo, stryker-

IL 8 De STOCKHOLMSFOTOGRAF.
RUM BELÄGET LÄNGST BORT FRÅN EXPLOSIONSPLATSEN. Denna lägenhet förhrydes af två tvätterskor som illa skadades.

(Forts fr sid. 373.)

vore närmare angifna af Förenta Staterna till mottagande af sådana varulaster och till vidare fördelning åt koncessionerade tyska handlande för uteslutande vidare fördelning till Tysklands civila befolkning.

I sin svarsnot den 28 febr. gjorde Tyskland vissa invändningar mot att fullständigt aistä från ett offensivt bruk af förankrade minor, men ställde sig däremot välvilligt mot tanken att upphöra med utläggande af flytminor och med undervattensbåtskaperierna. Amerikanska regeringens förslag till reglering af lifsmedelstillsförseln fann den tyska regeringen af lätt insedda skäl fullt antaglig; den underströk endast, att transitohandeln öfver neutrala hamnar borde inbegripas i öfverenskommelsen.

Från engelska regeringen har någon egentlig svarsnot ännu icke afhörts. Men väl afläto franska och engelska regeringen samfällt den 1 mars till samtliga neutrala stater en gemensam förklaring, hvari de efter att ha lämnat en ur folkrättslig synpunkt oantastlig kritik af Tysklands sjökrigsföring förklarade sig tvungna att tillgripa repressalieät-

gärder för att till gengäld hindra varor af hvarje slag att nå fram till Tyskland eller utgå därifrån. Dessa åtgärder komma likväl, hette det, att af franska och brittiska regeringarne sättas i verket utan risker för de neutralas och nonkombattanters lif och i full öfverensstämmelse med folkrättsens principer. Följaktligen betraktade sig engelska och franska regeringarne som oförhindrade att häjda och inlöra i sina hamnar de fartyg, som förde varor, hvilka presumerades vara afsedda för fienden, vara hans egendom eller härröra från honom. Dessa fartyg och laster komma dock icke att konfiskeras så vida de icke dömdes förbrutna af andra grunder.

Förklaringen erbjuder som synes icke få dunkla punkter. Icke ens i Storbritannien synes man vara fullt på det klara med den nya sjökrigsföringens egentliga innebörd och det kan ifrågasättas om de resp. regeringarne själva äro det. Hvad man äsyftar, synes vara något slags blockad utan blockadförklaring. Men härom skall väl den närmaste tiden bringa visshet.

Amatörfotograf. **Källa: Bengt Sjöberg.**
SVENSKA BARN SOM ALDRIG SETT SNÖ.

Amatörfotograf. **Källa: Bengt Sjöberg.**
EGENDOMLIGHET INOM DJURVÄRLDEN. En hona som utkläckt påfågeln.

Claire och Dare de Brun från Argentina, där deras far, Carl de Brun, svensk till börd, sedan 7 år är chef för en stor estancia "Laguna del Monte", kommo förra sommaren tillsammans med sin mor, även hon svenska, på besök hit till Sverige. Aterresan till Argentina har på grund af den rådande osäkerheten till sjöss måst uppskjutas. De små resenärerna hafva aldrig sett snö, men att den nordiska vintern behagar dem visar vår bild.

Vi återgifva här en nog så uti bild ur djurvärlden, en höna som utan att förtröttas skänker den ömmaste moderliga omvård-

Amatörfoto. H. Lehman, Falun. **Källa: Bengt Sjöberg.**
DEN NYA SKIDBACKEN I FALUN.

nad åt två ståtliga påfåglar, hvilka kläckning hon ombestyrd i juli månad förra året. Den lyckliga trion finnes hos förvärdare Carl G. Hagström på Segerstads fyrplats på Öland.

Den af Falu Idrottssällskap nyuppförda skidbacken på Kvarnberget står nu färdig och skola invigningstävlingarna försiggå den 15 mars. Tornet är uppfördt i huvudsaklig öfverensstämmelse med den förra byggnaden. Dock ligger startplatsen 3 meter högre än förut. Vidare har hela byggnaden gjorts kraftigare med oskarfva stolpar af ända till 72 f. längd.

DOKTOR GEORG.

FÖR HVAR 8 DAG AF **GUNVOR GALLE.**

ALLTIFRAN mina tidigaste barnår hade jag hört talas om doktor Georg och om doktor Georgs son. Man talade om doktorn, icke precis föraktfullt, men så som man talar om en excentrisk enstöring, hvilks vanor och intressen blifvit olika den öfriga mänsklighetens. Min tant brukade karaktärisera honom såsom "en lärd man utan folkvett" och kunde många graverande historier om den enslige mannens mystiska vetenskapliga experiment.

Men skämtade man med den förryckte doktorn, så beklagade man i stället hans olycklige, alltifrån födelsen moderlöse son, hvilken af alla samstämmiga uttalanden att döma fullständigt stod under

fadersmyndighetens tyranni. Min tant, som inom parentes sagdt, gick i tåten för alla skandalor och skvallerhistorier som frodades i vår miljö, skildrade med mycken trovärdighet och sentimentalitet, huru som doktorn använde sin son såsom försöksobjekt för de mest otroliga och torterande vetenskapliga experiment.

Doktorn var nämligen darwinist och psykiater, misstänktes för grymma vivisektioner och hemliga mord. Saken mystifierades ännu mera genom att han på sistone afbrutit allt umgänge, lagt ned sin praktik och bodde ensam i ett litet hus tillsammans med sin son och tre stora läjgungula hundar, som gingo lösa i trädgården och genom folkonda skall skrämde hvarje besökare på tlykten.

När jag var 15 år dog min far, och min tant som

(Forts. å sid. 383.)

HOTEL D'ANGLETERRE I KÖPENHAMN I LÅGOR.

Det för hvarenda svensk som besökt Köpenhamn bekanta stora hotellkomplexet Hotel d'Angleterre vid Kongens Nytorv har hemsökt af en fö-härjande eldsvåda. — Ehuru väl endast en del af hotellet — om också en betydande del — fullständigt förstördes har det stora, eleganta, populära etablissemanget helt och hållet stängts. — I sinom tid skall det nog uppstå som en ny fågel Fenix.

Öfverst: ELDHÄRDEN ÅT HOVEDVAGTSGADE.

Nederst: HOTELLINVENTARIER UTFÖRAS PÅ GATAN VID KONGENS NYTORV.

Hotel d'Angleterre i Köpenhamn härjades den 4 mars af en häftig eldsvåda, hvilken lade en betydande del af det stora byggnadskomplexet i aska. Elden, som utbröt vid 4-tiden på morgonen och antagligen förorsakats af någon bristfällighet i värmeledningen, spreds genom väggarnes luftkanaler med stor hastighet genom hela byggnaden och trotsade under en följd af timmar det energiska släckningsarbetet, i hvilket stadens samtliga brandkårssoldater deltog, assisterade af 100 ingenjörssoldater. Hotellbetjäningen som hade sina rum i takvåningen lyckades med yttersta nöd rädda sig. Äfven af hotellets talrika gäster, bland hvilka ett flertal svenskar befunno sig, var det en del som först i sista stund lyckades sätta sig i säkerhet. Hvad som ytterligare ökade det fasansfulla i situationen och hotade att framkalla panik var, att det elektriska ljuset genom skador å ledningen strax efter eldsutbrottet släcktes.

Först vid tiotiden på f. m. kunde elden anses begränsad. Den å Hovedvagtsgatan liggande delen af hotellbyggnaden var då fullständigt förstörd liksom äfven fasaden å Kongens Nytorv, samt Palmehaven och vestibulen.

Hotel d'Angleterre var försäkradt för 2,200,000 kr., däraf byggnaderna för 1,200,000 kr. Den af eldsvådan förorsakade skadan anslås till omkring 1 mill kr. Hotellet som var byggt i slutet af 70-talet, ägdes på sin tid af ett svenskt konsortium och inköptes år 1900 af den stora möbelfirman Waring och Gillow i London hvilken står i förbindelse äfven med det kända Hôtel Carlton i samma stad. D'Angleterre hade att utstå en ytterst svår konkurrens med de öfriga större hotellen i Köpenhamn och sedan firman Waring och Gillow råkat i ekonomiska svårigheter försälldes fastigheten förra sommaren på exekutiv auktion till ett konsortium. Hotell-driften lär åtminstone icke i. n. komma att återupptagas.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

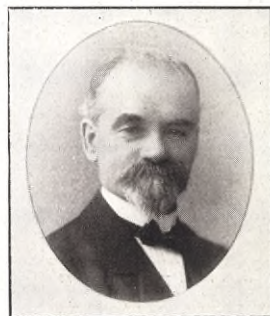
* Data å nästa sida.

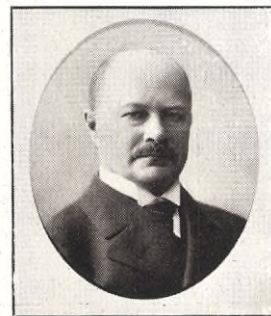
F. J. A. SWARTLING.
Konsul. — Norrköping.
75 år 18 Mars.*

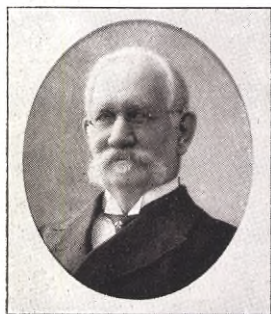
C. N. D. BILDT.
Friherre. Envoyé. — Rom.
65 år 15 Mars.*

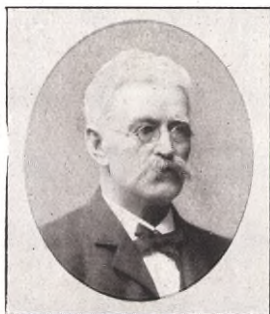
D. PERSSON.
V. Talman — Stockholm.
65 år 10 Mars.*

G. SANDSTRÖM.
Advokat. Förutv. Statsråd.
Stim. 50 år 11 Mars.*

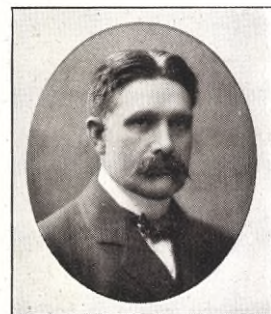
S. L. TÖRNQUIST.
Professor — Stockholm.
75 år 6 Mars.*

A. E. MELANDER.
Arkitekt — Stockholm.
70 år 28 Febr.*

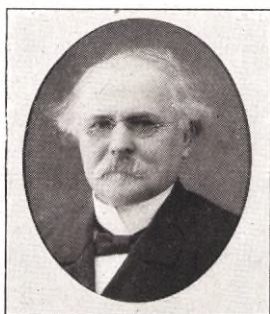
J. PAULSON.
F. d. Professor — Göteborg.
60 år 14 Mars.*

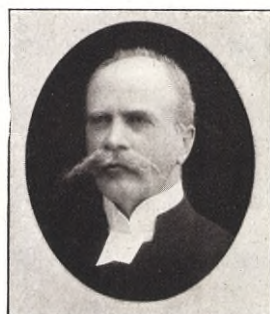
P. A. DALÉN.
Rådman — Göteborg.
50 år 9 Mars.*

L. W. KYLBERG.
Direktör. — Skara.
75 år 7 Mars.*

J. E. STRANDMARK.
Fil. Dr. — Gimsjöf.
70 år 3 Mars.*

A. L. FRICK-MEIJER.
Kyrkoherde — Häslöf.
65 år 4 Mars.*

M. LUNDBORG.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Kristianstad. 55 år 12 Mars.*

C. G. SKYTTE.
F. d. Öfverste — Stockholm.
65 år 4 Mars.*

F. C. J. GRAF.
Generalkonsul. — Stockholm.
55 år 4 Mars.*

C. E. J. MANNFRHEIM.
Grefve — V. Häradshöfding.
Stockholm. — 50 år 17 Mars.*

F. N. BESKOW.
F. d. Rektor — Djursholm.
50 år 9 Mars.*

H. E. L. MELÉN.
Häradskrifvare — Kalmar
70 år 3 Mars*

F. E. LEIJON.
Direktör. — Stockholm.
45 år 27 Febr.*

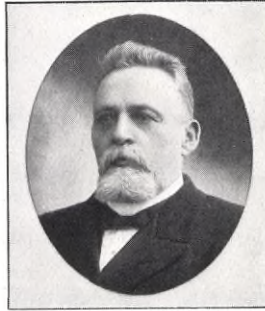
H. H. SÖDERHOLM.
Tandläkare. — Sollefteå
50 år 12 Mars*

K. B. A. KRONSTRAND.
Artist. — Stockholm.
40 år 15 Mars*

G. O. PEYRON †.
Friherre F. d. Generallöjtnant.
Helsingborg. F. 28. † 2 Mars.*

M. SJÖDÉN †.
F. d. Öfverlärare. — Vexjö.
F. 48. † 26 Febr.*

AXEL SWARILING. Sedan 75 styr-led. o. disponent v. Drags a-b; ordf. i styr i Norrköpings ensk. bank sedan 98. Stadsfullmäktig 75, ordf. 98-03. Af K. M. förordn. ordf. i styr. i tekn. elem-skolan sedan 98. Led af Riksd. A. K. 84-12, v. talman 98-02, talman 03-12. Biografi o. helsid.-portr. årg. IV:2.

CARL BILDT. Stud.-ex. 66, jur. kand. 70, attaché i Paris s. å, andre sekr. i Utr.-dep. 71, leg.-sekr. i Washington 77, kansliråd 84 kab-sekr. 86, envoyé ex. o. min. plén i Rom 89, i London 02, ånyo i Rom 05, tillika gen-konsul i Rom 06. Fil. hedersdr. i Upsala 1900, led af Samf. i utg. handskr. Skand.-hist., hedersled af Vitt. hist. o. ant.-akad.; en af de aderton i Sv. akad. Kammarherre Hist. forskare o. förf. Kommed. m. st. k. N. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. XI: 27.

DANIEL PERSSON. Eg. hemmanet Tällberg, Kopparb. län. Ordf. i landstinget, v. ordf. i hushålln.-sällsk. sedan 08, led. af järnv.-rådet, led. af civilkommissionen sedan 11. Led. af Riksd. A. K. sedan 91, mång-årig led. af statsutsk., af unionsutsk. 05, ordf. i jordbr.-utsk., vid olika tillf. led. af särsk. utskott, led. af pens.-utsk. 13, samt af ett flertal kommittéer, v. talman sedan 13. En af samtida svensk politikens mest framträdande o. inflytelserika personligheter. Biografi o. portr. årg. VIII: 31.

GUSTAF SANDSTRÖM. Stud.-ex. 83, jur. kand. 90, v. hfd. 93, advokat i Gefle 94; statsråd o. chef i just.-dep. 11-14. Ombudsman i Hel. ingl. ensk. bank 99, styr.-led. 03; led. af styr. f. länets sparb. 07. Stadsfullmäktig 01. Led. af Riksd. A. K. 09-11.

SVEN TÖRNQVIST. Stud.-ex. 58, fil. dr. 65, docent i paleontologi s. å; lektor i nat.-hist. o. kemi samt franska spr. i Gefle 67, lektor i nat.-hist. o. kemi i Lund 82-05; docent i geologi 83, professors n. h. o. v. 02. På sin tid ordf. i Lunds drätselkamm., stadsfullmäktig, led. af kyrko-råd m. m. Företagit ett flertal stud.-resor, företrädesvis i geologiskt svite. Utl. korrespondent t. Geological society i London 93, led. 1900. Hedersled af Göteborgs nat. 92.

EMIL MELANDER. Elev v. slöjdskolan i Stockholm 64-65, studier i England, Skottland o. Nordamerika 66-75, därefter privat arkitekt i Stockholm. Bl. arbeten erinras om Atvids kyrka, Sörensenska huset i Stockholm n., katedralkvran i Helsingfors m. fl.

JOHANNES PAULSON. Stud.-ex. 77, fil. dr. o. docent v. Lunds univ. 88, professor i klassiska språk v. Göt. borgs högskola 91-13, högskolans rektor 93-99. Led. af Vet.- o. vitt.-samh. i Göteborg. Utöivat ett betydande vetenskapl. författarskap.

PER DAUEN. Stud.-ex. 85, hofr.-ex. 89, v. hfd. 92, kansl. h. stadsakt. o. magistr. i Göteborg 99, polisnot. 04, stadsnotarie 04 o. rådmän dr. 08. Led. af helsov.-nmd. 10, barnav.-byrå 13; sekr. i renhålln.-styr., sjöman-nasällsk. o. nant fören.

LARS KYLBERG. Egnade sig efter afslutad skolgång åt jordbruk och inköpte jämte en broder eftermiddag vid Kinnekulle. På en af dessa, Gössäter anlades stenhuggeri samt fabrik för utvinande af mineralolja ur alunskiffer. — Fabrikkationen nedlades, men frågan om denna industri har på senare tiden ånyo blivit aktuell, sedan staten beviljat anslag. — Var en af de v. ksmaste f. en jernväg Skara-Kinneulle-Väners, och blef senare banans verkst. dir. Led. af hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. Efter försläning af förstnämnda egendomar bosatt i Skara; ombud f. Skarab. o. Jonk. länshästför.-skr. bolag.

JOHAN STRANDMARK. Stud.-ex. 65, fil. dr. 74, föreståndare f. Hallands folkskolel. 73-11. Eger egen Mölninge i Kronob. län.

LUDVIG FRICK-MEIER. Stud.-ex. 70, prästv. 77, stadskomm. i Malmö St. Petri 85, kyrkv. i Håslöv 14. Stud. m. statsunderstöd fattigvärd i Elberfeld 88 och utgaf därefter en bok om Elberfeldsystemet. Har under flera år stud. psykologi i Leipzig o. prof. Wundt. Företagit fl. resor t.

utlandet i socialt intresse. Som ombud f. fredsöreningar besökt ett flertal världskongresser. Utg. åtsk. skrifter i sociala ämnen

MATHEUS LUNDBORG. Stud.-ex. 79, fil. kand. 83, teol. kand. 92, teol.-docent i Lund 93, uppehåll, olika professorsförodr. 93-05; lärare v. Lund-priv. elem.-skola 92-05; tf. kyrkoherde i Kristianstad 05, utn. 07, kontr.-prost 11. Ordf. i folkskolestyr., styr.-led. i allm. sv. prästfören. 03, förordn. preses v. nästa prastmöte i Lunds st.

CARL SKYTTE. U.-löjtn. v. Jemt. fältjäg.-kår (reg.) 73, öfverstelöjtn. 02, i res. 04, öfverste i armén 04-10. Led. af styr. f. Riksbankens aid.-kontor i Östersund 04-06, led. af Riksd. F. K. 07-11.

FRANS GRAF. Sedan 01 inneh. af firmen William Graf & Son i Stockholm. Brasil. v. konsul 98, portugis. konsul 04, o. generalkonsul 12.

CARL MANNERHEIM. F. i Helsingfors, stud.-ex. dr. 82, v. hfd. 90, advokat i Hfors 92-96; dir. f. Nordiska aktiebanken i Hfors 96-03; deltog i handtagarna 91-99, led. af lagutsk. 94; öfverlyttade f. Sverige 03, verkst. dir. i bank a-b Stockholm-Öre Norrland 04-10. Svensk. medborgare 08. Ordf. i styr. f. Kramfors a-b. o. Frånö nya a-b. sedan 08, styr. led. i Liförsäkr. a-b. Thule sedan 08.

NATHANAEL BESKOW. Stud.-ex. 83, elev v. Konstakad. måtarskola 88-93, teoret. teolog ex. (nrv teolog kand) 95, prakt teol ex s. a., predikant v. Djursholms kapell 96, rektor v. Djursholms samskola 97-09. Led. af styr. f. samskolan o. af Djursholms skolråd. Ordf. i styr. f. Djursh. folkbildningsförening. Utg. ett antal religiösa skr.

HJALMAR MELÉN. Stud.-ex. 63, ord. landskont i Kalmar 78, härads-skrifvare i Aspelands o. Handbørs fögd, sedan 84. Länstyr. ombud i a-b Oscarshammns folkbank sedan 01, led. af stadsfullmäktige i Oscarshamu 88-03. Bor sedan 05 i Kalmar, utan tjänstg. v. sitt fögderi. Utgivit "Studentminnen" m. m.

EMIL LEIJON. Stadsfisk. o. stadsf. i Kristinehamn 84-03; verkst. dir. o. omb. man v. Örebro hand-banks kontor i Khamn 98-03, verkst. dir. i Göteborgspostens nya a-b 03-04 v. verkst. dir. v. Stockholmsföretagen 04, styr. ordf., chef o. verkst. dir. af sed. 06, styr. led. i Sv. telegram-byrå.

HJALMAR SÖDERHOLM. Stud.-ex. 85, tandlär.-ex. 90, prakt. tandlär. Sollefteå sedan 91. Led. af komm-nämnden 02-09, komm.-fullmäktig 10, 13, led. af helsov.-nmd 97, ordf. 04; ordf. i styr. f. samskolan 09-13. Hedersled. i gymn. o. idrottsfören samt i allm. sängfören.

BROR KRONSTRAND. Elev v. Konstakad. 95-1900, tilld. akad. s. med. Studerade i Paris, Dresden o. i England. Har atelier i London o. huvudsakligen bosatt der. Porträttmålare inom den engelska o. amerikanska societeten, har K. tillunnit sig ett stort anseende som konstnär. Sedan krigets inbrott bosatt i Stockholm.

GUSTAF PEYRON †. U.-löjtn. v. Lifreg. drag 45, öfverste o. chef i Skan. husarreg. 09-84, generalmajor 84, chef f. lista arméförband 85-96, statsråd o. chef f. Landförsvarsd. 87-88, komm.-löjtn. i armén 92, i res. 96, öfverstekammarherre 99. I ed. af Ridd. o. adeln 53; led. af Riksd. F. K. 66-73, af A. K. 83-93 o. 97-99, ordf. eller led. af ett flertal komm. Led. af Krigsvet.-akad., hedersled. af Örl. m.-sällsk. Ordf. i centralstyr. f. bank a-b Södra Sverige 01-09, styr.-led. i Helsingborg-Hall. jernv.-a-b. o. Hborg-Landskr.-Eslöfs jernv.-a-b. Ridd. o. komm. af K. M. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. VII: 10.

MATHIAS SJÖDÉN †. Folkskol.-ex. 72, öfverlärare i Vexjö 78-12. Led. af stadsfullmäktige 10; v. ordf. i fattigv. styr. led. af kyrkorådet, lek. mannaombud v. senaste kyrkomöte led. af folkskolestyr., ordf. i styr. i barnkrubba o. arbetsstuga. Verkst. dir. i Nya Vexjö bladets boktr. a-b

Text till bild. å sid. 384.

Vid sidan af ett alljämt lika intensivt musiklif har Göteborg denna säng med påtagligt intresse också ägnat sig åt den sceniska konsten. Utan att vilja förbigå ett flertal af de artister som vid de olika scenerna spelat eller sjungit sig diupt in i göteborgska hjärtan, återgiva vi denna gång två osedvanligt tilltalande porträtt. Det öfversta visar fru Mary Johnsön som "Du ungen" i Selma Lagerlöfs lustspel å Nya Teatern, direktör Selanders scen. Lustspelet, i hög grad populärt i sig själf, har i Göteborg, där det fått en förträfflig uppsättning och med fru Gerda Lundequist-Dahlström som "Bergrådinnan" vunnit en alldeles särskild popularitet och detta just genom hufvudrollens framförande. Ett mera omedelbart, intagande och känsligt spel kan icke tolka denna svenska flicktyp. Teater-alongen fylles kväll efter kväll och förtjusningen öfver och i Göteborgs egen Dununge är nära febergränsen.

Det andra porträttet visar fröken Lisa Holm, den unga dansö-sen vid Oscarsteaterns operettrupp, som sedan en tid med Forts. å sid. 384.

(Forts. fr. sid. 370.)

var ett oundvikligt staffage vid alla högtidligheter, barn dop, bröllop, förlofningar och begrafningar, kom naturligtvis resande för att jorda honom. Hon var en fattig men radig kvinna, som utomordentligt väl förstod att förvandla nackdelen af att ha en stor släkt till idel fördelar. Hennes odysse från hus till hus hade gifvit henne en viss lifserfarenhet och hårdhet. Hennes specialitet var bouppteckningar, och i tre dagar såg jag henne sysselsatt med att på långa gula pappersark uppteckna vårt stackars bohar. När allt var klart, strök hon båda händernas flatsidor emot hvarandra midt för min näsa och sade triumferande: du har inte så mycket som så, min flicka, men häng bara inte hufv'et för jag känner den som kan hjälpa dig.

Sedan skref hon bref i flera timmar och visade ett fruktansvärdt humör om någon kom i skrifbordets närhet. I likhet med många människor, som besitta en förvånande färdighet at konversationsvis iabricera en ousinlig svada af ord var hon såsom stum sa snart hon fick en panna i handen. Och som stumheten icke hörde till hennes naturell måste hon ibland pausera för att på omgifningen utösa all den bundna spiritualitet som hon icke lyckades utlösa på det hvitaarket. Det var kort sagt ett kännbart evenemang för huset, när min tant skref bref.

Tre dagar efter denna händelse anlände en skrivelse från doktor Georg. Som min tant ondskefullt anmärkte tog sig skriften snarast ut som någon slags hottentottska, och vi använde både tid, förstoringsglas och pincenez för att dechiffrera den lärda pikturen. Hela dagen såg jag min stackars tant som en sorgklädd stång iflagga omkring med det olyckssaliga brevet för att på någon ny stol i någon ny belysning börja ett nytt och för den medicinska fakultetens käranda säkerligen mycket stötande föredrag om afsändaren.

Innan aftonen hade vi emellertid kommit därhän med skrivelsen att vi förstodo den såsom en inbjudan till doktor Georgs hem. Den gode doktorn förklarade sig dessutom intresserad för min framtid och uttryckte såväl sin som sin son Ivans önskan att kunna göra något "för en kär om också aflägsen anförvandt".

Jag tyckte att detta lät mycket vackert och kände mig djupt rörd, men min erfarnare tant ruskade på hufvudet och skakade hotfullt händerna, medan hon högt för sig själf uttalade de besynnerliga orden: — någgum du där får några att vivisektera, min far!

Hon ställde därpå några korsfrågor till mig, som föreföllo mig mycket kusliga. Hon undrade exempelvis om jag skulle tycka om, ifall man tog ut min hjärna och insprutade någon slags lymfa i den, medan jag själf stod och såg på, eller om jag tänkte tillåta att mina fingrar skuros upp, bara för att venskapskapen skulle få reda på, huru de sågo ut inuti.

Jag var 15 år och ägde ett ofördärvadt nervsystem, men tanken att få promenera omkring utan hjärna och med uppskurna lemmar gjorde mig ändå till den grad vemodig, att jag brast i gråt. Det föreföll mig sorgligt att i en värld, där jag nyligen lefvat totalt sorglös, ingen annan väg stod mig öppen än direkt till slaktbänken.

Min tant lugnade mig emellertid med att hon skulle åtaga sig min sak, och sedan hon gifvit mig en hel del instruktioner, som alla gingo ut på att jag skulle säga precis detsamma som hon sade och i öfrigt blindt förtro min lycka åt hennes svärd, begärvo vi oss såsom ett urariva sterbhus iväg i en tredje klassens järnvägskupé till doktor Georgs stad.

Under hela resan var jag djupt olycklig, och när tåget slutligen stannade vid vår station var det som

om ett klocklod gått ned i mitt bröst och hjärtat stod totalt stilla. Jag kunde icke tänka en redig tanke och vågade icke se åt något håll, där jag svartklädd och nedstämd skred fram i min tants kölvatten mellan tvenne hattaskar. Jag betraktade hennes rygg såsom aktern af en bogserbåt, hvilken drog mig till fruktansvärda och oundvikliga öden. Slutligen upphäide hon ett litet skrik, ändrade kursen, ökade knopen och tvärstannade.

Jag hade samtidigt fått syn på en lång smärt hvit-hårig gammal herre, som med hatten i handen skyndade emot min tant och efter en tyst och kondolierende hälsning befrjade henne från bagaget. Bakom honom kom en annan herre, ungefär lika lång, men ännu smärtare och med mycket mörka ögon och svart hår. Denne herre kom fram till mig och sjorde mig samma tjänst, sedan han artigt lyft på hatten och sagt, att han kunde förstå "att det var jag". Därpå kom äfven den gamle herrn med det silfverhvita håret fram till oss, tog mig i hand, såg länge och uppmärksamt på mig — för att döda mig, tänkte jag darrande — log därefter så vackert, klappade min kind och sade att jag var mycket lik min aflidne far.

Hans sätt föreföll mildt och lugnt, och jag spanade förgäfvets efter några yttre tecken på hans grymhet, medan vi i en skranglig ensännare ruskade gatorna fram. Men alldenstund jag ändå visste hvad som skulle vederfaras mig, brast jag ånyo i häftigt gråt. Därunder hörde jag min tant tala om min färska sorg, men den unge herrn sade inte ett ord och inte den gamle heller, han bara böjde sig fram och klappade helt sakta och deltagande min axel.

Som jag skämdes grulligt, isynnerhet för den unge herrns mörka ögon, som i stel förskräckelse hvilade på mig, sökte jag med all makt behärska mig och är rädd att jag i denna afsikt höll på att bita sönder både handskar och näsduk.

Men när ekipaget stannat och vi genom grinden trädt in på en stor skuggig gård, som snart fylldes af ett groft hundskall, öfvergaf mig min sista räst af behärskning, och jag kastade mig handlöst mot den gamle herrns bröst, i det jag med ångestens hela förtviflan utropade: "Döda mig inte! Döda mig inte!" Hvarefter medvetandet lämnade mig för några lyckliga korta minuter.

När jag vaknade, låg jag på en blommig soffa, och min tant stod såsom ett mycket magert öde lutad öfver mig och prässade en näsduk med aseptin mot min panna. Hennes ansikte uttryckte en så oförställd harm, att jag svagt funderade på att svimma igen och säkerligen skulle ha gjort det, om vi längre i denna situation öfverlämnats åt hvarandra. Men i samma stund kom doktorn in med ett glas i handen. Med mildt allvar bad han mig dricka "denna stillande dryck", som jag darrande tömde i den tasta öfvertygelsen att det var sömnmedel eller gif. Min tant var förargad och kallade mig "sjäppgås" och "öfverspänd" — ord som tröstade mig något, då det föreföll mig mindre naturligt att de skulle yttrats till en som höll på att dö.

Nu följde ett par märkvärdiga dagar, märkvärdiga uteslutande därför att ingenting hände. Alla uppförde sig mycket välvilligt mot mig och doktorn hade icke framställt ens den dunklaste antydning om att han önskade vare sig bese min hjärna eller "vivisektera mig lefvande".

Ett berrangel inne i hans arbetsrum, som han icke ens gjorde sig besvär att dölja, gaf mig likväl vissa oroliga funderingar, och en dag frågade jag honom bäfvande, om det var skelettet efter en människa som han dödat.

Han såg först mycket förvånad ut, men sedan

Fröken, Henrikson, Gbg. av U. Falkengren
FRU MARY JOHNSON SOM »DUNUNGEN» Å
GÖTEBORGS NYA TEATER. Efter ett för H. S. D.
taget porträtt

stor framgång spelat å Göteborgs Stora Teater. De egenskaper som jämte hennes utomordentligt tilltalande danskonst tillvunnit fröken Holm hennes popularitet framgå af charmen i det vackra porträttet — ett konstnärligt arbete af den unge fotografiske artisten i Göteborg, herr *Uno Falkengren*.

tundersam och slutligen nyfiken. Han ville ha reda på, hur jag kommit på den idén, frågade om jag hört något dylikt o. s. v. o. s. v. Mitt hjärta var för fullt, att jag skulle kunna tåga. I en mängd afbrutna satser, oafslutligt uppmuntrad af doktorn att fortsätta, bekände jag hvad jag hört.

Berättelsen hade en mycket oväntad inverkan, och jag trodde att den gode doktorn, som jag numera kallade farbror Georg, plötsligt blifvit sinnesrubbad. Först skrattade han torrt och några slag i taget, därpå frågade han något igen, så skrattade han ännu mera, blef därefter tyst en stund, började promenera medan det ryckte i hans ansikte, och slutligen satte han sig ned på en stol, och såg upp i taket och skrattade så att han grät och måste aftaga sina glasögon.

Men när detta varat en stund, blef han åter allvarsam, ja, riktigt nedstämd och

började ånyo promenera med ett så grubblande uttryck öfver sitt ansikte att det gjorde mig riktigt ondt. Sedan han på detta sätt, försjunknen i sig själf gått otaliga slag fram och tillbaka, stannade han hastigt framför mig, tog mitt hufvud mellan sina händer och tvång min blick att se upp i hans, under det han frågade, om jag ännu tyckte att han var en sådan person, som man målat ut honom för mig. Men som min blick icke måtte ha uttryckt samma odelade tillörsikt som mitt svar, syntes han ledsen, suckade och klappade mig på hufvudet och sade så mildt och så innerligen hjärtegodt:

— Stackars barn, hvad man måtte ha skrämt upp dig. Därpå stannade han tundersam midt på golvet och sade flera gånger liksom till sig själf: — det är skamligt! Å, det är skamligt!

Och denna hans åsikt delade på det innerligaste äfven jag, när jag sedermera fick kalla honom min älskade fosterfar och ännu senare svärfar, sedan Ivan, min man, upptagit hans praktik, hans intressen och hans rykte, som var aktadt och äradt allestädes — utom inom släkten.

INNEHÅLL: Byråchef Gunnar Dillner (biografi och helsidesporträtt). — Gasexplosionen i Stockholm. — Svensk ångare minskad. — Hotellbränd i Köpenhamn. — Världskriget. — Bilder till den svenska och utländska dugskriften. — Veckans porträttgalleri — Doktor Georg. Ber. af Gunvor Galle.

FRÖKEN LISA HOLM. Efter ett kameraporträtt för H. S. D. af U. Falkengren, Göteborg. Text å sid 382.

Eftertryck af text eller illustrationer i IIVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.